

Dünyanın Çivisi Çıkmiş

– safdeha · 07 Haziran 2017

İnsan her ülke de doğabilir, farklı ırklardan olabilir, farklı dinleri görüp, öğrenmiş olabilir... Ben İslam'ı kabul etmiş, ırkının Türk ve ecdadının Osmanlı olduğu Türkiye'de doğdum. Ben, doğruların fazlaca olduğu ve üstüne fazla bir şey eklemeye gerek olmayan zenginlikleri yaşayarak, mirasyedi gibi büyüdüm. Her yaşımda, beni değiştirmeye çabalayan ve bu çerçevede sömürülme gayretiyle sınanan bir coğrafyanın bireyi oldum. Özümü yansıtmayan müzikler, sinemalar, sanatlar, döğme ve dudak altı küçük sakalına kadar, atalarımın asla kabul etmeyeceği kültürleri kabul edilmeye zorlandım. Bu yüzden vücudumda sağ ve sol birbirinden ayrıldı, bu yüzden dinim Alevi-Sünni tartışmasıyla yarıldı, bu yüzden Türk-Kürt gibi halkında olmayan bir etnik çatışma gündeme oturtuldu. Her onlukta darbeyle, gayelerine kısmen de olsa ulaştılar. Çabucak kimliğimizin safi özünü keşfedip, uzaklaştık bu tür şer odaklarından, tam bir mirasyedi gibi olmayıp, akli selim davranarak özümüze döndük hemen çok şükür.

Hep düşünürüm de, mesela Suriye'de doğsaydım. Yaşımda ergenlik dönemine denk gelen, on dört on beş yaşları olsaydı, başıma durmadan bombalar yağsa, soluduğum hep toz toprak olsa, her anım ölümün içinde cereyan etse, yemek-içmek sorun olsa, dinim, yaşam kültürüm, sanatım Arap geleneği içinde olsa; ne yapardım?

Yahut İngiltere'de yaşasam aynı yaşlarda bir ergen olarak, geleceğim ne olacak korkum olmasa, sömürü ve rahatlığa alışmış, zevki sefa ile modern yaşamın içinde yaşarken; bir terörist saldırının içinde, hiç alışık olmadığım, yerde yatan cesetleri görsem, yaralananların haykırıışlarını duysam, korkuyla koşuşanların içinde olsam; ne yapardım?

Veya İkinci dünya savaşında, savaşan Japonya'da bir askeri okulda okusam, okuluma atom bombası atılsa, bir anda yüzbinlerce insanın yanarak öldüğünü görsem, kendimi okulun önünde akan nehrin içine atarak inatla hayatta kalmış olsam; Ne yapardım acaba?

Veya sürgün edilmiş bir Tatar çocuğu olsam, Kırımdan çıkarılıp geride tüm hatıraları bırakıp, inatla hayatta kalmayı başarmış, Sibiryaya gibi çok soğuk topraklarda yaşama mücadelesi versem; Ne yapardım acaba?

Örnekler çoğaltılabilir elbette! Dünyanın her coğrafyasında, ister zengin ister fakir, hangi din ya da ırktan olursak olalım sınavdan geçiyoruz. Hitler gibi deliler, toplum yaşamını bir anda yerle bir edip, insanlığın yaşamak istemediği kaosu ortaya çıkararak insana zulmü yaşatmaya çalışıyorlar da... Bizde 15 Temmuz darbesinde olduğu gibi, bir delinin kurduğu zalim bir örgüt neredeyse, bizi nefessiz bırakacak, Hitlerin Yahudilere yaptığı gibi kıyımı vatanımda deneyecekti. Allah'a şükür olsun ki, emellerine kavuşamadılar. O zalimlerin bir hesabı varsa, Allah'ın da bir hesabı vardı. Allah bizi korudu, milletime

yeniden Çanakkale ruhu ilham etti. Bir anda yeniden nefes aldık.

İster kişi bazında, ister toplumsal veya ülkeler bazında olsun; Yapılan her güzel iş, meyvesini veriyor, Osmanlı gibi altı yüz yıl yaşıyor; yapılan her kötü işte, Hitler gibi caninin kurduğu hakimiyetine, nerdeyse 20-30 yıllık evrimini içeren şerrini, Allah kısa sürede yerle bir ediyor. Allah, önümüze çok farklı sınavları koyuyor, bizde asil ve dimdik olarak, olması gerekeni yaşayarak, kısa süre sonra huzura eriyoruz, eğer yapmazsak rezil rüsva oluyoruz. Fatıha süresinde dendiği gibi, "Yalnızca sana ibadet eder yalnızca senden yardım bekleriz!" ayeti ile yaşamı bunun üzerine tesis ederek; her türlü zalimliğin olduğu, yalandan, talandan, kandırılmadan, adam kayırmadan uzaklaşıp, duygudaşlık ve kardeşlik içinde yaşamı devam ettiriyoruz. Mesele hangi ülkede doğmak değil, mesele, Allah'ın insan fıtratına kazandırdığı değerleri araştırıp bulmakta ve onu yaşamakta... Yani "OKU" emrine muhatap olmaktadır. İbrahim gibi, dünyanın her varlığına bakarak, Allah'a ulaşmayı ve Ondan başka tanrı olmadığını anlayacak imana kavuşmaktadır. Kur'anı bilmeyen, peygamberi duymamış insanların bunu İbrahim'in fıtratıyla keşfedebileceği yolu bulmaktır. Elleri ki, bütün putlarını kırıp, rızkı sadece Allah'ın verdiğine ve onun öğüt verdiği yolla bulunabileceğine, azimle bu yolda çalışıp kazanabileceğine iman etmek lazımdır. Alavere ve dalavere ile sömürü ile adaletsizlik ile huzurun olmayacağına inanmak lazımdır. Bütün insanları öldürüp, sadece zalimlerin yaşadığı bir dünya olabilir mi? O zalimler, en sonunda birbirini öldürürler de... Bu dünyada insanlık da yok olur böylece. İyilerin çok olduğu bir dünya olmalı her yerde!

Dünyanın neresinde olursa olsun adaleti temin ettikten sonra, Allah'a şükretmek lazım... Her kişinin, benim yaşadıklarımı yaşamalır düşünmesini yaymak ve zalimlerle savaşmak lazımdır. Ben, yaşadığım coğrafyanın zorluklarına rağmen, ülkemde yaşamaktan oldukça memnunum. Çok daha güzel bir dünyayı görme konusunda da iyimserim, eğer Allah ömür verirse, görmeye de hazırım. Çok çalışacağız, çok... Dünyadaki yangınlar ancak, güçlü bir iman ve Allah'ın bize tarif ettiği gerçek İslami inançla yaşanarak, yok edilebilir... En kısa zamanda bu imanı yaymaya, anlatmaya hazır olacak, ilim seferberliği başlamalıdır...

Allah yar ve yardımcımız olsun inşallah...

Saffet Kuramaz